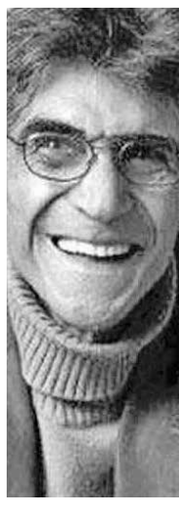

نمایش دو مستند از ناصر تقوایی در موزه سینما

ناصر تقوایی فیلمساز قدیمی سینما که بیش از یک دهه است از سینما دور شده، در سال ۱۳۴۸ مستندهای «باد جن» و «نخل» را ساخته که قرار است در برنامه «شب‌های مستند» موزه سینما به نمایش درآیند. «باد جن» با گویندگی احمد شاملو به بازنمایی مراسم «زار» در جنوب ایران می‌پردازد. «نخل» در مدت ۱۵ دقیقه ساخته شده و فیلمبرداری آن را نعمت حقیقی و توفیق ابراهیمی انجام داده‌اند. در این برنامه که روز دوشنبه ۲۸ آبان ساعت ۱۷ برگزار می‌شود، محمدرضا اصلانی و اُرد زند درباره فیلم‌ها صحبت خواهند کرد. /ایسنا

خوشحالی ون دایک از زنده نبودن در دوران ترامپ

دیک ون دایک، بازیگر کهنه‌کار امریکایی که ماه آینده ۹۹ ساله می‌شود به شوخی می‌گوید ترجیح می‌دهد بمیرد و دوره جدید ریاست جمهوری «دونالد ترامپ» را نبیند. بازیگر «مری پاپینز» در پاسخ به این پرسش که آیا ترامپ می‌تواند امریکا را «دوباره عالی» کند یا نه می‌گوید: «خوشبختانه زنده نیستم که چهار سال آینده را ببینم.» ون دایک در حالی این ادعا را مطرح می‌کند که بسیاری از سلبریتی‌های هالیوود برای مهاجرت از امریکا برنامه‌ریزی می‌کنند و برخی از توئیتر که متعلق به ایلان ماسک به عنوان یکی از حامیان کلیدی ترامپ است، خارج شده‌اند. /سی‌نما

همکاری ژاله صامتی با مهران مدیری در یک نمایش

ژاله صامتی پس از ۶ سال دوری از کارگردانی تئاتر، به صحنه برمی‌گردد. نمایش «محبوبه‌ها» به نویسندگی نوشین تبریزی، کارگردانی و تهیه‌کنندگی ژاله صامتی از ۲۷ آبان در تماشاخانه هما روی صحنه خواهد رفت. صامتی در این نمایش، که اثری زنانه است، از صدای مهران مدیری بهره می‌برد. فهیمه امن‌زاده، یلدا عباسی، مهرناز افلاکیان، ژاله صامتی، بیتا سحرخیز، پریسا محمدی و نوشین تبریزی از جمله بازیگرانی هستند که با «محبوبه‌ها» روی صحنه می‌آیند. نمایش «محبوبه‌ها» به کارگردانی ژاله صامتی، سال ۹۷ روی صحنه رفته و مورد استقبال قرار گرفته بود. /هنرآنلاین

در جدال سید عباس صالحی و ساختار وزارتخانه چه کسی پیروز می شود؟

محسنات و مقدورات آقای وزیر

سید محمد طبا طبایی
روزنامه‌نگار و نمایشنامه‌نویس

درباره عملکرد سیدعباس صالحی و انتخاب‌هایی که برای معاونت‌های ارشاد در دولت چهاردهم داشته، به «ایران» گفت: من از آنجایی که دو زیست هستم، هم از بیرون با ساختار فرهنگ و هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و هم از درون ارتباط دارم و در دوره‌ای هم در همین ساختار مسئولیت داشتم، نگاهم به کارهای عباس صالحی در این مدت دو وجهی است.

طباطبایی با اشاره به انتخاب‌هایی که از طرف دکتر سیدعباس صالحی صورت گرفته، گفت: انتخاب‌ها در دولت چهاردهم نسبت به انتخاب‌هایی که ایشان در زمان وزارت در دولت دوازدهم داشتند، کاملاً متفاوت است؛ هم به لحاظ رویکرد هم به لحاظ نوع نگاه. بخشی از آن به این دلیل است که آن زمان دولت اعتدالی بود و الان دولت آقای پزشکیان دولت وفاق است. دولت اعتدال یا دولت وفاق فقط یک عنوان نیست واقعاً رویکرد را مشخص می‌کند اگرچه جامعه نسبت به این عنوان‌ها بی‌اعتماد و اعتبار است که درست و غلط بودنش باید در جای دیگری بررسی شود.

طباطبایی ادامه داد: نکته دوم آنکه آنهایی که از سیدعباس صالحی شناخت دارند، می‌دانند صالحی وقتی با دولتی کار می‌کند، رویکردها و نگاه دولت برایش خیلی مهم است و اینکه با هر دولتی کار نکرده است و نمی‌کند. وقتی ایشان در دولت وفاق مسئولیتی را قبول می‌کند، مشخصاً نگاه رئیس جمهور و نگاه پایگاه اجتماعی که به رئیس جمهور رأی داده و نگاه گروهی که سعی کرده رئیس جمهور رأی بیاورد را مد نظر قرار می‌دهد. در اینجا نکته پایگاه اجتماعی و رأی‌دهندگان خیلی مهم است چون بعضی‌ها وقتی انتخابات تمام می‌شود ناخودآگاه یک محافظه کاری در ذهن و رفتارشان ایجاد می‌شود، اما اینکه یک وزیری به جامعه‌ای که رأی داده‌اند نگاه می‌کند و آن را در انتخاب مدیرانش لحاظ می‌کند، نکته مهمی است. این نکته را به وضوح در انتخاب معاونت سازمان سینمایی دیدیم؛ گزینه‌هایی که مطرح می‌شدند و خیلی محتمل بودند ولی وزیر فرهنگ گزینه‌ای را انتخاب کردند که هیچ کس گمان نمی‌کرد، رائد فریدزاده از گزینه‌هایی بود که از پایگاه رأی‌دهندگان به دولت پزشکیان بیرون آمد. توجه به پایگاه رأی‌دهندگان در انتخاب معاونت هنری را بیشتر می‌بینیم؛ کسی که ایده و دیدگاه نو دارد و از ساختار مدیریتی فسیل شده نیست ومی تواند تغییر ایجاد کند.

این روزنامه‌نگار در ادامه به صحبت‌های عباس صالحی در صدا و سیما بعد از وزیر شدنش اشاره کرد و گفت: دکتر صالحی روز اول کاری دولت به صدا و سیما رفت و گفت رابطه ساختار مدیریتی با جامعه دچار آسیب شده که ما باید این رابطه را درست، احیا و ترمیم کنیم. جامعه مخاطب ایشان هنرمندان، اهالی هنر و در مرتبه بعدی کنشگران، تولیدکنندگان فرهنگی و هنری و بعد علاقه‌مندان و مصرف‌کنندگان هستند، خب اگر وزیر فرهنگ مدیران قبلی را انتخاب می‌کرد یعنی فقط شعار داده و به وعده‌هایش عمل نکرده است.

نکته دیگری که طباطبایی درباره انتخاب‌های دکتر صالحی اشاره کرد، این بود که وی به این نتیجه رسیده که ساختار مدیریت فرهنگی نیازمند تحول است. این تحول با آدم‌های قدیمی که هرآنچه در چنته داشتند و گذاشتند به دست نمی‌آید بلکه این تحول از سمت آدم‌های جدید، پرانگیزه، جوان و باامید محقق می‌شود تا بتوانند رابطه‌ها را احیا کنند.

وی متذکر شد: در تکریم هنرمندان پیشکسوت و استادان هنر باید نسل هنرمندان جوان هم دیده شود. این امر با انتخاب‌هایی که صورت گرفته حتماً اتفاق می‌افتد چون خودشان از این نسل هستند و وسط این نسل زندگی می‌کنند. اگر خودشان تولیدکننده هنر نبودند حداقل علاقه‌مند و مصرف‌کننده جدی این حوزه بودند و کف خیابان این ماجرا بودند.

البته نمی‌توانیم بگوییم الزاماً همه انتخاب‌ها اینطور بوده، یکی یکی که بررسی کنیم این موارد نقض می‌شود. من درباره برآیند حرف می‌زنم و گزینه‌هایی که پیش رو دارند؛ برای نهاد کتابخانه‌های عمومی و خانه کتاب و هنرهای تجسمی و گزینه‌های دیگر.

این روزنامه‌نگار معتقد است ساختار فرهنگی ما آسیب دیده و با حضور یک نفر نمی‌توان امیدوار بود و چیزی را پیش‌بینی کرد اما اگر ما عاقلانه و منطقی به ساختار مدیریتی فرهنگی نگاه کنیم، دکتر صالحی به واسپاری امور اجرایی حتی تصمیم سازی‌ها نه سیاستگذاری اهتمام دارند.

زمانی که ایشان در معاونت فرهنگی بودند امور تصمیم‌گیری و برگزاری نمایشگاه کتاب که مهم‌ترین رویداد فرهنگی ایران است را به سه تشکل مهم و فراگیر کتاب واگذار کردند و زمانی که وزیر بودند همین روند ادامه پیدا کرد.

تمام تلاش دکتر صالحی این بود که در جشنواره‌های هنری تا جایی که ممکن است صنوف هنری مرتبط با رویدادها و جشنواره‌ها دخیل باشند. در دوره وزارتشان در دولت دوازدهم یک تلاش دوساله برای این کار داشتند تا با وزارت کار ارتباطاتی برقرار کنند و در این راستا تفاهمنامه‌ای هم بین وزارت کار و رفاه اجتماعی و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی امضا شد، این تفاهمنامه در راستای سازمان نظام صنفی هنرمندان بود که نشان می‌دهد سید عباس صالحی به واسپاری امور به نهادها اعتقاد دارد و این در ساختار مدیریتی امید ایجاد می‌کند.

نکته دیگر توجه دکتر صالحی به تکریم هنرمندان نه به شکل شعاری و ایدئولوژیک بود. ایشان در دوره گذشته چه در مقام معاونت فرهنگی و چه در مقام وزیر نشان دادند در تکریم هنرمندان بدون توجه به اینکه چقدر همراهی آنها را داشته باشند، سنگ تمام گذاشتند که آن را در ملاقات‌هایی که با استاد سمیعی گیلانی در رشت، گرامیداشت روز قلم در منزل استاد محمدعلی موحد و حضور در منزل مسعود کیمیایی و استاد شهرام ناظری داشتند، شاهد بودیم. این اسامی که گفتم هیچ کدام در مراسم‌های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی شرکت نمی‌کردند ولی ایشان برای تکریم به دیدارشان رفت.

نکته سوم عملکرد مثبت و توجه ویژه آقای صالحی به هنرمندان جوان و شهرستانی است. در جشنواره تئاتر سال ۹۷ و ۹۸ حضور گروه‌های شهرستانی پررنگ‌تر از دوره‌های قبل بود و کارگاه‌های آموزشی با حضور استادان اروپایی برای آنها برگزار شد که این موضوع نشان می‌دهد ایشان به جوان‌های شهرستانی توجه ویژه دارند.

اما با همه اینها من معتقدم این ساختار تا به سمت چابک‌سازی و امید آفرینی نرود، حضور یک نفر که هیچ، تغییر معاونان و مدیران هنری هم تأثیری در ایجاد تحول نخواهد گذاشت چرا که آدم‌ها وقتی به این ساختار می‌آیند رنگ ساختار را می‌گیرند به جای اینکه به ساختار رنگ بدهند که این مسأله مصیبت ما است.

> آنهایی که از سیدعباس صالحی شناخت دارند، می‌دانند صالحی وقتی با دولتی کار می‌کند، رویکردها و نگاه دولت برایش خیلی مهم است و اینکه با هر دولتی کار نکرده است و نمی‌کند. وقتی ایشان در دولت وفاق مسئولیتی را قبول می‌کند، مشخصاً نگاه رئیس جمهور و نگاه پایگاه اجتماعی که به رئیس جمهور رأی داده و نگاه گروهی که سعی کرده رئیس جمهور رأی بیاورد را مد نظر قرار می‌دهد

گزارش

سعیده احسانی‌راد
خبرنگار

گروه فرهنگی / وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مجری قوانین نظام جمهوری اسلامی ایران در حوزه هنر و رسانه است. در دولت چهاردهم سیدعباس صالحی با ۲۷۲ رأی موافق مجلس برای دومین بار بر این کرسی تکیه زد.

سیدعباس صالحی، پیشتر و در دولت دوم روحانی، برای ۴ سال به‌عنوان وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی مشغول به فعالیت بود.

روحیه کار گروهی و توجه به خردجمعی ازجمله خصایص مدیریتی صالحی در وزارت فرهنگ شناخته می‌شود. در دوره صالحی، شاخه‌های مختلف فرهنگی شاهد گونه‌ای وفاق عمومی بودند و هنرمندان و فعالان حوزه‌های مرتبط با وزارت، انگیزه‌های بالایی برای فعالیت داشتند.

صالحی در سخنرانی‌هایش در مجلس برای رأی اعتماد به این نکته اشاره داشته که وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی پیشران در تحکیم وفاق دولت و ملت خواهد بود تا در سایه نگرش‌های رهبر انقلاب و با راهنمایی مراجع و استفاده از ظرفیت نخبگان و اصحاب فرهنگ و هنر و رسانه در دولت چهاردهم، وفاق ملی در سطح دولت و ملت تحقق یابد.

نگاهی به «پنگوئن» که پربیننده‌ترین سریال این روزهاست

خوش‌ساخت و واقع‌گرایانه

پیشنهاد

فرزانه متین

مینی سریال ۸ قسمتی «پنگوئن» که اسپین آفی بر فیلم ابرقهرمانی «بتمن» ۲۰۲۲ محسوب می‌شود به تازگی به پایان رسید و در نهایت پر بیننده‌ترین سریال ۲۰۲۴ نامگذاری شد و ده‌ها میلیون نفر از مشترکین HBO این سریال را تماشا کردند و تاکنون هیچ‌کدام از سریال‌ها نتوانسته به این سرعت و در مدت کوتاهی به چنین رکوردی دست یابد. نیمی از این سریال امتیاز بالای ۹ از ۱۰ را از سایت IMDb دریافت کرده که رکوردی بی‌نظیر در سال جاری است. در این سریال درام، جنایی و گانگستری، بازیگرانی چون کالین فارل، کریستین میلیوتی، رنزی فلیز، دیردری اوکانل، کلنسی براون، کارمن اجوگو و... به ایفای نقش پرداختند.

در زیر پوست شهر گاتهام چه می‌گذرد؟

داستان این مجموعه تلویزیونی یک هفته پس از وقایع فیلم «بتمن» مت ریوز آغاز شد. در واقع شروع سریال «پنگوئن»، انتهای پایانی بتمن ۲۰۲۲ است. داستان از جایی شروع می‌شود که یکی از مافیای کله‌گنده گاتهام به نام فالکون به دست بتمن کشته می‌شود و پسرش می‌خواهد جانشین فالکون‌ها شود اما آزوالد با بازی کالین فارل که آز یا پنگوئن صدایش می‌کنند، سعی می‌کند با کشتن وی، به قدرت برسد و در دنیای جنایتکاران، سردسته مافیا شود. او با کشتن این پسر ما را وارد داستان می‌کند. قسمت اول، نوید یک سریال ماندگار را می‌دهد چرا که همه چیز به خوبی سر جایش قرار گرفته است. آز در میان سر و کله زدن با مارونی‌ها(رقیب اصلی فالکون‌ها) و سوفیا دختر فالکون وارد یک جنگ کثیف می‌شود چرا که هم مارونی‌ها و هم سوفیا از رقبای اصلی‌اش هستند که باید آنها را از سر راهش بردارد. در این مینی سریال، ما قهرمان نداریم، اساساً هیچ آدم خوبی در آن دیده نمی‌شود و همه ضد قهرمان هستند و ابرشرورترین ضد قهرمان هم، پنگوئن اقتباسی از کمیک‌های دی سی است. سریال که از همان ۵ دقیقه اول ما را با غافلگیری روبه‌رو می‌کند نشان می‌دهد آز، پله پله بدون هیچگونه عجله‌ای شخصیتش در حال ساخت است و به موفقیت نزدیک‌تر می‌شود. جرم و جنایت که همچنان روز به روز از زیر پوسته گاتهام بالا می‌زند حالا با وجود آز، در حال سر و سامان گرفتن است. سوفیا با الهام از مواد مخدری که در تیمارستان آرکهام به او می‌دادند سعی می‌کند این مواد را در گاتهام تولید کند اما آز این ایده را می‌دزدد و جنگ بین او و سوفیا بالا می‌گیرد و در این میان هم، مارونی‌ها بازیچه دست این دو می‌شوند.

رابطه بیمارگونه پنگوئن با مادرش

آز که از کودکی به دلیل نقصی که در راه رفتن دارد و بعدها او را پنگوئن صدا می‌زنند، محتاج توجه مادرش بوده و به همین دلیل در سن ۱۰سالگی، عامدانه سبب مرگ دو برادر خودش شد بدون آن‌که تقصیر را بر گردن بگیرد و مادر فقط عشقش را نثار او کند اما مادرش از همان ابتدا متوجه این امر شد و سال‌ها بذر نفرت در خود کاشت. آز نسبت به مادرش یک نوع وسواس فکری داشت، مادرش را زیرپر و بالش گرفت و همین تبدیل به نقطه ضعفش شد. اما او نقطه ضعف دیگری هم داشت و آن پسر نوجوانی به نام ویکتور بود. او که یک دله دزد بود به زیرپر و بال پنگوئن رفت و به دلیل از دست دادن والدینش، آز را مانند خانواده‌اش می‌دید. پسری پاک که به دلیل خواسته‌های آز، از ذات اصلی‌اش دور شد.

آنچه این سریال را متمایز کرد

پنگوئن سریالی است که با داستانی جذاب و سبک بصری منحصربه‌فردش توانست توجه منتقدان را به خود جلب کند. این مجموعه استخوان‌دار و خوش ساخت با نویسندگی وکارگردانی خوب و البته شخصیت پردازی عالی، جزو سریال‌های به یادماندنی خواهد شد. با اینکه سه قسمت سریال توسط لورن فرانک و پنج قسمت دیگرش توسط ددلاین کارگردانی شد اما هیچگونه گسستی در سریال نمی‌بینیم. «پنگوئن» بالانس خوبی بین کمیک‌ها و کلیشه‌های داستان مافیایی پیدا کرده است. این مینی سریال دارای داستان پردازی قوی و بدون توقف است که تا انتها مخاطب را در تعلیق نگه می‌دارد اما نباید از بازی درخشان کالین فارل به راحتی گذشت، وجود فارل به سریال جان داد. او با گریم سنگین و حرفه‌ای به عنوان عنصر اصلی سریال به قدری متقاعدکننده بود که خود را از یک ابر شرور کلاسیک دور نگه‌داشت. فارل تقریباً ۸ ساعت، مخاطبان را در دنیای تاریک و بی‌رحم آز غرق کرد. او ضد قهرمانی نبود که بشود با آن هم‌ذات پنداری کرد بلکه ابرشروری بود که سریال را به یک نمایش یک نفره تبدیل کرده بود. لهجه نیوجرسی‌اش، میمیک صورت و زبان بدنش ستودنی بود. نقش مقابل او، سوفیا با بازی کریستین میلیوتی، یک بازی مالیخولیایی را ارائه کرد که جنون روان گردان در چشمانش کاملاً قابل مشاهده بود. او به طرز خیره‌کننده‌ای روی نقشش تسلط داشت. حالا باید دید بتمن ۲۰۲۵ چگونه گاتهام را از شر این غول خوفناک خلاص می‌کند.

گفت‌وگو

گفت‌وگوی «ایران» با امیر پورکیان

نظارت بر شبکه نمایش خانگی به وزارت فرهنگ بازگردد

معصومه غفاری / کشمکش بر سر نظارت بر شبکه نمایش خانگی اگر چه با اعطای آن به ساترا به ظاهر مرتفع شده است اما همچنان خواسته فعالان این عرصه این است که تنظیم‌گری در این حوزه باردیگر به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بازگردد تا به این طریق سر و سامانی به مسائل و مشکلات بی‌شمار فعالان و هنرمندان در این عرصه داده شود.

«امیر پورکیان» کارگردان و تهیه کننده سینما که فعالیت خود را با تهیه‌کنندگی فیلم «خیابان یک طرفه» آغاز کرده و سریال «غربت» از دیگر آثار او است که این روزها از نمایش خانگی در حال پخش است، در گفت‌وگو با «ایران» با اشاره به چشم‌اندازهای موجود برای رشد صنعت فیلم و فیلمسازی کشور اظهار کرد که اگر دولت می‌خواهد کار مردم را به مردم برگرداند، نظارت بر شبکه نمایش خانگی تحت نظر نهادی به نام «ساترا» که نهادی وابسته به صداوسیما است، به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بازگردانده شود و مدیران این وزارتخانه نیز زمینه‌ساز ورود و فعالیت فیلمسازان و فعالان فرهنگی جوان به عرصه فرهنگ و هنر کشور باشند.

دغدغه‌ای مهم‌تر از برداشتن رانت‌ها نیست

پورکیان در خصوص انتظاراتش از مدیران فرهنگی کشور در راستای سهولت بیشتر فعالیت هنرمندان و فعالان فرهنگی کشور گفت: دغدغه‌ای مهم‌تر از برداشتن رانت‌ها نیست، تا زمانی که قوانین یکسان نشود و راه رانت باز باشد، هرگز قدم رو به جلویی نخواهد بود.

پخش فیلم‌های سخیف و بدون اندیشه در سینما

وی در ادامه افزود: متأسفانه پخش فیلم‌های سخیف و بدون اندیشه، چنان چمبره‌ای بر سینما انداخته و ذائقه مردم را عوض کرده که جایی برای دغدغه‌مندان وجود ندارد. بنابراین ضرورت بررسی کارشناسانه به صورت فوری احساس می‌شود تا مشخص شود چه اشخاصی زمینه‌ساز به وجود آمدن این وضعیت غیرحرفه‌ای شده‌اند.

نمایش خانگی سوپاپ اطمینان هنرمندان

پورکیان با بیان اینکه نمایش خانگی تنها سوپاپ اطمینان هنرمندان در عرصه تصویر بود، تصریح کرد: متأسفانه مافیای سینما کم‌کم به این فضا نیز نفوذ کرد و تقریباً همان فاجعه و مشکلات موجود در سینما در حال رخنه به فضای خانگی است.

ضرورت مقابله با مافیای اصناف

وی در پایان، صنعت فیلمسازی کشور را مانند ماهی دور افتاده از آب و گرفتار در ساحل تشبیه کرد و گفت اگر چاره‌ای اندیشیده نشود، ماهی‌ای که دارد له‌له می‌زند، چه آب برسد یا خیر، خواهد مرد و تا خانه‌تکانی اساسی نشده و با مافیای اصناف مقابله نشود، نمی‌توان برای این حوزه چشم‌اندازی متصور شد.

اخبار

معرفی مجری «اسکار» ۲۰۲۵

«کونان اوبراین» مجری و کمدین امریکایی برای نخستین‌بار میزبانی مراسم جوایز اسکار را بر عهده خواهد داشت.

«اوبراین» در حالی به عنوان مجری مراسم اسکار ۲۰۲۵ انتخاب شده است که «جیمی کیمل» دیگر مجری مشهور امریکایی که تجربه چهار دوره میزبانی اسکار را دارد، حضور در مراسم پیش رو را نپذیرفت. «اوبراین» پیش‌تر مجری مراسم‌های جوایز «امی» در سال ۲۰۰۲ و ۲۰۰۶ و همچنین مجری مراسم «ام تی وی» در سال ۲۰۱۴ بوده است. نامزدهای جوایز اسکار سال آینده در هفدهم ژانویه معرفی خواهند شد و مراسم نیز در دوم مارس برگزار خواهد شد. /ایسنا

انتصابات تازه در سازمان سینمایی

معاونین ارزشیابی و نظارت، توسعه مدیریت و منابع و مدیرعامل مؤسسه سینما شهر معرفی شدند.

براساس احکام صادره از سوی رائد فریدزاده رئیس سازمان سینمایی، روح‌الله حسینی به عنوان معاون جدید ارزشیابی و نظارت، مهدی شفیعی معاون توسعه مدیریت و منابع و حبیب ایل‌بیگی مدیرعامل مؤسسه سینما شهر معرفی شدند. / روابط عمومی

آغاز فیلمبرداری فیلم «قسطنطنیه»

ساخت فیلم سینمایی کمدی «قسطنطنیه» به کارگردانی کریم امینی و تهیه‌کنندگی دکتر امین‌رضا چلبیانلو در کشور ترکیه کلید خورد.

کریم امینی که پیش از این کارگردانی پرفروش‌ترین کمدی تاریخ سینمای ایران «فسیل» را در کارنامه خود داشته، در تازه‌ترین تجربه کارگردانی‌اش «قسطنطنیه» را جلوی دوربین برده است.

اسامی بازیگران فیلم که از چهره‌های مطرح سینمای ایران و ترکیه هستند، در خبرهای بعدی اعلام می‌شود. /ایسنا

تجلیل از فیلمبردار و کارگردان شهیر لهستانی

آندری بارتکویاک فیلمبردار و کارگردان لهستانی قرار است در سی و نهمین دوره جوایز سالانه انجمن فیلمبرداران امریکا که ۲۳ فوریه برگزار می‌شود، جایزه یک عمر دستاورد این انجمن را دریافت کند.

موفقیت بارتکویاک با فیلم «شاهزاده شهر» رقم خورد که اولین فیلم از ۱۱ فیلمی بود که او با همکاری و به کارگردانی سیدنی لومت ساخت. از دیگر فیلم‌های موفق این دو با هم می‌توان از «تله مرگ» با بازی مایکل کین، «حکم» با بازی پل نیومن، «صبح روز بعد» با بازی جین فوندا، «کسب و کار خانوادگی» با بازی شون کانری و داستین هافمن و «غریبه‌ای در میان ما» با بازی ملانی گریفیث یاد کرد. /مهر